

βινὺ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ ἐκ προσωπικῆς εὐνοίας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' κατ' ὥρθω-
σε μετὰ κόπου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὐδοκίαν οὐχὶ νὰ
φύγῃ, ἀλλὰ νὰ στερηθῇ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά
του τῆς ἐκυτῶν πατρίδος· ὀλίγα δὲ ἔτη βραδύτε-
ρον ἤτοι τὸ 1711 ὁ βασιλεὺς παρεχώρησε διὰ δη-
μεύσεως εἰς τὸν Ἀδδᾶ Πολινιὰκ τὰ κτήματα τοῦ
υἱοῦ τοῦ Ἑρρίκου Ρουβινύ, ὅστις κατετάχθη εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν Γουλιέλμου τοῦ Γ' καὶ ἐγένετο ἐν
Ἀγγλίᾳ Λόρδος Γκάλαυ (Galway).

Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου τῆς Νάντης
ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Γαλλία ἀπώλεσαν τρεῖς ἐξόχους
καὶ ἐνδόξους ὑπηρέτας, ἤτοι ἐκ μὲν τοῦ στρατοῦ
τὸν στρατάρχη Σχομβέργ, ἐκ δὲ τοῦ ναυτικοῦ
τὸν ναύαρχον Δουκέσνε καὶ ἐκ τῆς διπλωματίας
τὸν μαρκήσιον Ρουβινύ.

IV.

Ἐκ τοῦ μετὰ τῆς κυρίας Ραχὴλ τοῦ Ρουβινύ
γάμου τοῦ κόμητος Σουθάμπτων ἐγεννήθη τὸ 1636
θυγάτριον εἰς δ' ἐδόθη, τὸ τῆς μητρὸς ὄνομα.
Γόνος τῶν δύο τούτων εὐγενῶν καὶ εὐσυνειδή-
των γενεῶν καὶ ἀνατραφὲν ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις
τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν τῆς εὐσεβείας καὶ
ἀρετῆς, παραδόσεων κατάρτισθεν δὲ πρὸς τούτοις
διὰ τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἐντυπώσεων τῶν συμ-
βάντων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διήλθε τὴν νεό-
τητα τοῦ καὶ αἰτινὲς ἀνυψοῦσιν ὅσας ψυχὰς δὲν
καταβάλουσι, ἐδιδάχθη ἐγκαίρως νὰ συμπονή τοὺς
δυστυχεῖς καὶ νὰ ἀντέχῃ μετὰ πραότητος κατὰ τῶν
πειρασμῶν καὶ τῶν οἰκιακῶν δοκιμασιῶν. Νη-
πιόθεν ἀκόμη ἀπώλεσε τὴν μητέρα της, ὁ δὲ
λόρδος Σουθάμπτων ἐνυμφεύθη καὶ δεύτερον. Πε-
ρίστασις τοιαύτη γεννᾷ πολλάκις μικρὰς οἰκιακὰς
δυσαρρεσκείας, ἀν καὶ δὲν ἦναι ἀφορμὴ πραγμα-
τικῶν θλίψεων, καὶ ὅμως ὁ λόρδος ἐφέρετο ἀεί-
ποτε φιλοστόργως πρὸς τὰς δύο θυγατέρας, τὰς
ὁποίας ἡ κυρία Ρουβινύ τὸν ἄφησεν, ἡ δὲ Ραχὴλ
ἐσέβετο καὶ ἡγάπα ἐπίσης τὸν πατέρα της.

Τὸν ἐβλεπεν ἐν μὲν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ πο-
ρεῖα ἀφιερούμενον χωρὶς ἀπάτης ἢ δουλείας πνεύ-
ματος, εἰς τὰς ὑποθέσεις, ὅσας μᾶλλον δικαίως
ἐνόμιζε, καὶ ἐμμένοντα συνάμα εἰς τὰς βασιλει-
κὰς καὶ πατριωτικὰς του ἰδέας· ἐν δὲ τῇ θρησκευ-
τικῇ λαλοῦντα καὶ πράττοντα μετὰ πραότητος
καὶ εὐσεβείας ἐλευθερίου. Δὲν ἐτάραττε τι λοιπὸν
τὸν συνήθη τῆς Ραχὴλ βίον, οὐδὲ ἀπέσπα αὐ-
τὴν τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας ἐνέσταζον ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτῆς τὰ σωτηριώδη τοῦ πατρὸς παρα-
δείγματα. Καθ' ὃν χρόνον διήνυε τὴν νηπιώδη
αὐτῆς ἡλικίαν, διήγεν ἀκριβῶς μακρὰν τοῦ κό-
σμου, εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνη-
θειῶν τῆς ἡρεμίας, τῆς ἀπλότητος, τῆς ἀξιοπρε-
πείας, τῆς κοινωνικῆς μεγαλοφροσύνης καὶ τῆς
δημῶδους ἀγαθοεργίας, αἰτινὲς σχηματίζουν τὴν
τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν χριστιανικῆς ἀριστοκρα-
τείας. Κατὰ τὸ 1653 ἤτοι τὸ δέκατον ἑβδομον
ἔτος τῆς ἡλικίας της ἡ θυγάτηρ Ραχὴλ ἦτον ὡ-

ραία, εὐσεβὴς καὶ χαρίεσσα, χωρὶς ἐπαρσιν ἢ
φαντασιοκοπίαν τινα, διατεθειμένη νὰ διέλθῃ τὸν
βίον της εἰρηνικῶς καθότι ἦτο πεπεισμένη, ὅτι
τὰ μὲν ἀγαθὰ τοῦ βίου τούτου εἰσὶ χάριτες,
τὰ δὲ κακὰ μαθήματα ἀνωθεν καταβαίνοντα. Ὁ
λόρδος Βώγκαν (Vaughan) πρωτότοκος υἱὸς τοῦ
Κόμητος Καρμπερρύ, ἐζήτησε τὴν χεῖρά της χω-
ρὶς νὰ τὴν γνωρίζῃ σχεδὸν καὶ μόνον διὰ συνεν-
νοήσεως μεταξὺ γονέων. Ὁ γάμος οὗτος ὡς ἡ
ιδία μετὰ ταῦτα ἔλεγε πρὸς τινὰ φίλην της « πα-
» ρεδέχθη μᾶλλον, ἢ ἐγένετο διὰ τῆς μεταξὺ
τῶν μελλονύμφων ἐκλογῆς ».

Μετὰ τὸν γάμον μετέβη παρὰ τῇ πενθερᾷ
αὐτῆς εἰς Γκόλδε-Γκρόβε καὶ ἐξεπλήρωσε χωρὶς
δυσκολίας ἢ κρότου, ἅπαντα τὰ τῆς νέας αὐτῆς
θέσεως καθήκοντα, ἐμπνέουσα εἰς τοὺς περὶ αὐ-
τὴν ζωηρὰν ἀγάπην, ἀποτέλεσμα προσηοῦς ἀρε-
τῆς, ἱλαρότητος καὶ πρὸ πάντων ἐντελοῦς καὶ
σταθερᾶς ἀγαθότητος, περὶ ἧς καὶ πρὸς αὐτὴν
τὴν ἰδίαν ἐλάλουν ὡς ἰδιαζούσης αὐτῇ ἀξίας.
« Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ φιλτάτη μου Κυρία,
» ἔγραφε πρὸς αὐτὴν φίλος τοῦ συζύγου αὐτῆς,
» θάληττον, ἡ ἀξίως νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τῆς ἀγα-
» θότητος, καὶ ὅμως εἰσθε ἡ τρανωτέρα ἀποδείξις.
» Ὅσοι σὰς γνωρίζουν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην
» νὰ σὰς τιμῶσι δίχα ἡμεῖς νὰ τοῖς ὀφείλεται
» τι διὰ τοῦτο, καθότι δὲν δύνανται ἄλλως πως
» νὰ πράξωσι ». Δεκατέσσαρα ὅλα ἔτη ἐβίωσεν
οὕτως εὐτυχῆς ἡ Λαδὺ Βωγκάν, ἐναρέτως καὶ σω-
φρόνως διάγουσα. Κατὰ τὸ 1665 ἔτεκεν υἱόν, ὅς-
τις ἀπεβίωσεν ἅμα γεννηθείς. Κατὰ δὲ τὸ 1667
χωρὶς νὰ μὲν ἡ λεπτομέρειά τις περὶ τοῦ θανάτου
τοῦ συζύγου της, ἔμεινε χήρα καὶ ἔζη μετὰ τῆς
φιλτάτης αὐτῆς ἀδελφῆς Ἐλισσάβετ Νόελ, εἰς
Τίσχηφελδ, ἐν τῷ φρουρίῳ δηλονότι τοῦ πατρὸς
ὅπου διήλθε τὴν νηπιότητά της. Ὁ λόρδος Σουθάμ-
πτων ἀποθανὼν κατέλειπεν εἰς τὰς δύο αὐτοῦ θυ-
γατέρας ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, κληρω-
θέντος τοῦ μὲν Τίσχηφελδ εἰς τὴν Λαδὺ Ἐλισά-
βετ Νόελ, εἰς δὲ τὴν Λαδὺ Ραχὴλ Βωγκάν τῆς χώ-
ρας καὶ τοῦ φρουρίου Στράττων, κειμένων ἐπίσης
εἰς Χάμσχιρ.

(ἀκολουθεῖ).

Ο ΕΡΓΘΡΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

(Συνέχεια, ἴδε φυλ. 61).

Ὁ θάλαμος εἰς ὃν ὁ ναύκληρος Οὐέλδερ εἰσηλθε
πιστῶς ἐξεϊκόνιζε τοῦ οἰκητοῦ του τὸν χαρακτήρα.
Κατὰ τὸ σχῆμα μὲν καὶ τὰς διαστάσεις εἰς οὐδὲν
διέφερε τῶν συνήθων ἐν τοῖς πλοίοις θαλάμων, κα-
τὰ τὴν ἐνδόμησιν ὅμως ἦτο μοναδικὸς ἀληθῶς καὶ
παράδοξος ἔνταυθ, διότι τὰ ἀβρὰ καὶ λεπτοφυῆ

τῆς πολυτελείας ἐπιπλα ἀνεμίγνυντο ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν τραχέων ὀργάνων τοῦ πολέμου. Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τοῦ ἡγεῖτο λυχνία διάργυρος καὶ πολυτελής, ἥτις, καὶ τοι προδήλως ἐφάνετο ὑποστᾶσα ἀλλοιώσεις τινὰς ἐπὶ τὸ προσφύεστερον καὶ μεταβολὰς μεταγενεστέρας κατὰ τε τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρη αὐτῆς, οὐχ ἦτοον ὅμως εἶχε τι τὸ ἐμποιοῦν εἰς τὸν θεατὴν τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ἐφώτισεν ἄλλοτε καὶ αὐτὴ μέρος σεβαστότερον καὶ ἱερώτερον ναυτικοῦ θαλάμου. Ἐπὶ τραπέζης ἐξ ἀνακαρδίου στιλβούσης καὶ περιχρύσου καὶ προωρισμένης θεβαίως εἰς διακόσμησιν μέρους ἄλλου καταλληλοτέρου, ἔκειντο εὐμεγέθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου κηροπήγια, ὅμοια, (καὶ ὁ Θεὸς ἃς μᾶς συγχωρήσῃ ἂν ἀπατώμεθα) πρὸς ἐκεῖνα ἄτινα λάμπουσιν ἐπὶ τῶν ἱερῶν θυσιαστηρίων. Καταντικρὺ ἀνακλιντήρος δι' ἀνακρύκκου χρυσοστίκτου ἐπεστρωμένου, ἔκειτο καπνὸς τουρκικὸς κεκαλυμμένος ἐκ θαρυτίμου λαχουρίου μαρτυροῦντος ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Ἀσία τὸ κατὰ δύναμιν συνεισέφερεν εἰς στολισμὸν τοῦ παραδόξου τούτου οἰκήματος. Μετὰ δὲ τὰ ἐπιπλα ταῦτα τὰ ἐκ πρώτης ὕψεως ἐφιστῶντα τοῦ θεωμένου τὴν προσοχὴν, παρετηροῦντο ἔτι κάτωπιτρα, κρυστάλλινα καὶ ἀργυρὰ δοχεῖα καὶ τάπητες πολυτελεῖς. Ἀλλ' οὐδὲν καὶ ἐκ τῶν ἐπίπλων τούτων ὑπῆρχε τὸ μὴ καταγγέλλον ἄλλοτε προσορισμὸν εἴτε ὡς τοῦ εἶδους του, εἴτε ὡς ἐκ τῆς διαθέσεως. Ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐκ πρώτης ὕψεως καταφαίνεται ὅτι ὁ κύριος τοῦ δώματος τούτου πρὸς στολισμὸν αὐτοῦ ἐπέζητησε τὴν κομψότητα μᾶλλον καὶ τὸ πολυτελεῖς, ἢ τὸ ἀνάλογον καὶ ἀρμόζον.

Μετὰ τῶν ἀντικειμένων δὲ τούτων τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ πλούτου ἀφιλικάως συνεχέοντο τὰ ἀποτρόπαια τοῦ πολέμου ὄργανα. Τέσσαρα τηλεβόλα κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν χωριτικότητα ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶδαν ἐπὶ τοῦ καταστροφῆς ὁ Οὐίλντερ ἔκειντο ἐν τῷ θαλάμῳ. Ἐπὶ δὲ τῶν ξυλίων τοίχων ποικιλοτρόπως διατεθειμένα καὶ πρόχειρα ἐκρέμαντο ξίφη, πιστόλια, λόγχαι, πελέκει, πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ ὄργανα ὅσα ὁ κακὸς τοῦ ἀνθρώπου δαίμων ἐπενόησε πρὸς ἀδελφοκτονίαν.

Περὶ τὸν ἴστων, ἐν εἶδει τροπαίου, ἦσαν συμπλεγμένα μολυβδόβολα εὐμεγέθη, ρόπαλα δὲ ἡράκλεια ἀληθῶς, ἐκατέρωθεν τῆς θύρας τεταγμένα, δισσήμενιν ὅτι ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸ μέρος τοῦτο ἡ δύνατο νὰ μεταβληθῇ εἰς ὄριον ἀνυπερβλήτων.

Τὸ δὲ ὅλον τῆς πολεμικῆς ταύτης τάξεως εἰδέναι οὐκ ἔστιν ὅτι ὁ θάλαμος οὗτος ἀπῆρτιζεν οἶον ἀκρόπολιν τοῦ πλοίου. Καὶ τὴν γνώμην ταύτην ἐπεβεβαίουν ἔτι κλίμαξ προφανὴς συγκοινωνοῦσα μετὰ τῶν θαλάμων τῶν ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν καὶ περαιουμένη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἀποθήκην. Ταῦτα δὲ πάντα ἐξέπληξαν τὸν Οὐίλντερ εἰς ἄκρον.

Ἐπὶ δὲ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ φέροντος τὸν πράσινον ἐπενδύτην ξένου, (διότι τὸ αὐτὸ ἔφερεν ἔτι ἐνδυμὰ) ἀνεδίδετο ἐκφράσις ἐνδομύχου εὐαρεσκείας ἅμα καὶ λεπτῆς εἰρωνείας. Ἠγέρθη ἅμα ὁ

Οὐίλντερ εἰσῆλθεν, ἀμφότεροι δὲ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμειναν ἄφωνοι, ἕως οὗ πρῶτος λύσας τὴν σιωπὴν ὁ ὑποτιθέμενος δικηγόρος.

— Εἰς τί εὐτυχὲς αἶτιον, εἶπε, χρεωστεῖ τὸ πλοῖον τοῦτο τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας, κύριε;

— Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ πλοίαρχου του, εἶμαι βέβαιος, ἀπεκρίθη ἐντόνως ὁ Οὐίλντερ.

— Καὶ οἰκειοποιηθεὶς τὸν τίτλον τοῦτον, σὰς ἔδειξε τοῦλάχιστον τὸ δίπλωμά του; Διότι ἐγὼ νομίζω, ὅτι πᾶς πλοίαρχος πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ ἔχῃ καὶ δίπλωμα.

— Τοιαύτην λοιπὸν γνώμην ἀποφέρουσιν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὰ πανεπιστήμια;

— Βλέπω ὅτι κάλλιον εἶναι νὰ παραιτήσω τοὺς κώδικας καὶ νὰ ἀναλάβω τὸ πηδάλιον μου, ἐπ' ἀνέλαβε μειδιῶν ὁ ἕτερος. Ἰπάρχει τι ἐν τῇ τέχνῃ, ἐν τῇ ἐπιστῇ ἡμῶν, θέλω νὰ εἶπω, ἀποῦ οὕτω τὸ θέλετε, ὑπάρχει τι, λέγω, ἀκουσίως ἡμῶν συνδόν μας. Ναι, κύριε Οὐίλντερ, προσέθετο ἐν ἀξιοπροσέῳ, νεύσας πρὸς τὸν ξένον του νὰ τὸν μιμηθῇ καθεζόμενος, εἶμαι ναύτης ὡς καὶ σῆς καὶ, μετ' εὐχαριστήσεως δύναμαι νὰ προσθέσω, εἶμαι ὁ κυβερνήτης τοῦ ὠραίου τούτου πλοίου.

— Τότε λοιπὸν ἀναγνωρίζετε ὅτι δὲν ἦλθον ἐδῶ ἄνευ ἀποχωρήσεως προσκλήσεως.

— Τὸ ὁμολογῶ. Μοὶ ἐφάνη ὅτι τὸ πλοῖόν μου σὰς ἤρεσεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὸ ἦθος, οἱ τρόποι σας, τὰ πάντα μοὶ ἐνεποίησαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συνδέσω μεθ' ὑμῶν στενωτέρας σχέσεις. Ἐλέγετε λοιπὸν ὅτι ζητεῖτε ὑπηρεσίαν;

— Πρέπει νὰ αἰσχύνεται τις μένων ἄνεργος εἰς τοιούτους χρόνους δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας.

— Κάλιστο. Ὁ κόσμος οὗτος ὅμως εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν εἶναι πολὺ ἀλλόκοτος, Κύριε Οὐίλντερ. Οἱ μὲν νομίζουσιν ἑαυτοὺς ἐν κινδύνῳ ἐνῷ πατοῦσιν ἑδαφὸς στερεὸν ὡς ἡ γῆ, οἱ δὲ εὐχαρίστως ἐμπιστεύονται ἑαυτοὺς εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἄλλοι φρονοῦσιν ὅτι τὸ μόνον ἔργον τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ᾖ ἡ προσευχὴ, καὶ ἄλλοι πάλιν βάρυνόμενοι νὰ ὀμιλήσωσιν ἀναλαμβάνουσιν ἀνεξετάστως ἔργα ἀνώτερα καὶ τῆς θελήσεως καὶ τῆς τόλμης αὐτῶν. Ἐρχόμενος λοιπὸν ἐδῶ ὅπως ζητήσητε ὑπηρεσίαν ἐφροντίσετε νὰ πληροφορηθῇτε περὶ τῆς φύσεως τῶν ἀσχολιῶν ἡμῶν;

— Εἰς ἅπαντα τὴν πόλιν λέγουσιν ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι σωματεμπορικόν.

— Ἄ! αὐτὸ λέγουσιν εἰς τὴν πόλιν; Καὶ τί δὲν λέγουσιν αἱ καλὰ αὐταὶ γλῶσσαι τῶν χωρίων! Ἡ φλυαρία εἶναι ἡ τροφή, ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν... Ἀλλὰ μοῦ συγχωρεῖς... — Ροδερίκε!

Καὶ τὴν λέξιν ταύτην ὁ πλοίαρχος συνῶδευσε δι' ἐλαφρᾶς κρούσεως σινικοῦ κροτάλου ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἡρημένου.

— Λοιπὸν, Ροδερίκε, κοιμᾶσαι;

Ζωπρὸν καὶ εὐκίνητον παιδίον δραμὴν πάραυτα

εἰς τὸν θάλαμον ἐκ παρακειμένου θαλαμίσκου, διέψευσεν οὕτω διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἐπίπληξιν τοῦ πλοίαρχου του.

— Ἐπίστρεψεν ἡ λέμβος; ἠρώτησεν οὗτος.
Τὸ παιδίον ἐνευσε καταφατικῶς.

— Καὶ ἐπέτυχε;

— Ὁ στρατηγὸς εἶναι εἰς τὸν θάλαμόν του, κύριε! ἂν ἀγαπᾶτε νὰ τὸν ὁμιλήσω, αὐτὸς θὰ σὰς ἀποκριθῇ καλῆτερον ἀπὸ ἐμέ.

— Καλὰ! ἄς ἔλθῃ λοιπὸν ὁ στρατηγὸς νὰ μοῦ δώσῃ λόγον περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκστρατείας του.

Ἡ περιέργεια τοῦ Οὐίλντερ, ἀκούοντος ταῦτα, ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε διεγερθῇ, ὥστε καὶ τὴν ἀναπνοήν του αὐτὴν κατέπνιγεν ὅπως μὴ διαταράξῃ τὸν πλοίαρχον, ὅστις ἐφάνη εἰς αἰφνίδιον σκέψιν βυθισθεὶς. Τὸ δὲ παιδίον κατέβη τὴν κλίμακα ὡς ὅτις ὀλισθαίνει ἐν τῇ φωλεᾷ του, καὶ τότε ἄκρα σιγῇ ἐπεκράτησεν ἐν τῷ θαλάμῳ. Ὁ πλοίαρχος ἐστηριγμένῃ ἐπὶ τῆς χειρὸς ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐφαίνετο λησμονήσας ὅτι ὑπῆρχε ξένος πλησίον του. Ἐπὶ πολὺ δὲ ἤθελε διαρκέσει ἡ σιωπὴ αὕτη, ἐὰν δὲν διελύετο διὰ τῆς ὑφίξεως τρίτου. Σῶμα ἄκαμπτον καὶ ξηρὸν ἐφάνη αἰφνης βραδέως ἀναβαίνειν τὴν μικρὰν κλίμακα, ἀπαρallάκτως σχεδὸν ὅπως τὰ φαντάσματα παρουσιάζονται εἰς τὸ θίατρον. Ὅτε δὲ τὸ σῶμα ἐπέφάνη κατὰ τὸ ἥμισυ, ἔπαυσεν ἀναβαίνειν καὶ ἐστρεψε πρὸς τὸν πλοίαρχον κεφαλὴν ἀπαθεστάτην καὶ — Περιμένω τὰς διαταγὰς σας, εἶπε τότε διὰ φωνῆς ἥτις ἐφαίνετο ἐξερχόμενη ἐκ τῆς κοιτίας μᾶλλον ἢ τῶν ἀκινήτων χειλέων του, τόσον ὑπόκωφος ἦτο.

Ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου ταύτης ἐμφανήσεως, ὁ Οὐίλντερ κατεταράχθη, καὶ λίαν δικαίως, καθόσον ὁ προξενήσας αὐτῷ τὸ αἶσθημα τοῦτο εἶχε τῶν ὁμοίων ἐντύπων εἰς πάντα κατὰ πρῶτον βλέποντα αὐτόν. Ἐφαίνετο ὥστε πεντηκοντούτης περὶ πηχὺ τὴν ἡλικίαν, ὁ δὲ χρόνος εἶχεν ἀποσκληρύνει μᾶλλον ἢ μαράνει τοῦ προσώπου του τοὺς χαρακτηρισμοί. Αἱ παρειαὶ του ἦσαν καταπόρφυροι, ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς του φαλακρά, μόνον δὲ ὀπισθεν τῶν ὠτίων του κατήρχετο ἀνὰ εἰς βόστρυχος λευκοφαίων τριχῶν ἀλιεμένων διὰ μυρῶδων ἐλαίων καὶ περαιουμένων κατόπιν εἰς ἓνα καὶ μόνον ἀλλὰ κομητικὸν ἀληθῶς πλόκαμον. Τὸν ἰσχνὸν καὶ μακρὸν τράχηλόν του μακρότερον ἐδείκνυν ἔτι ὁ περισφίγγων αὐτὸν ὑπερμεγέθης λαίμοδετης. Τέλος οἱ ὦμοι, οἱ βραχίονες, ὀλόκληρον τὸ στήθος αὐτοῦ κατήγγελλον γιγαντιαίον τὸ ἀνάστημά του (διότι, τὸ εἶπομεν ἤδη, κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ἐφαίνετο) ὅπῃ ἐκαλύπτετο ὑπὸ διφθέρας, παραβολωτάτης τὴν κοπὴν καὶ τὰ μέγιστα ὁμοιοζούσης πρὸς *dormir* τῶν ἀποκρέω. Εἰς τὴν ἀνάλογον λοιπὸν τοῦ παραδόξου τούτου ἀνδρὸς φωνήν, ὁ πλοίαρχος, ἀποσπασθεὶς τῶν διασκέψεων του ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε,

— Ἄ! ἤλθετε λοιπὸν, στρατηγέ; Τὴν ξηρὰν τὴν εὐρε;

— Ναί.

— Καὶ τὸ μέρος; καὶ τὸν ἄνθρωπον;

— Καὶ τὸ ἐ; καὶ τὸ ἄλλο.

— Καλῶς! εἰσαι θησαυρὸς εἰς τὸ ἐκτελεῖν, στρατηγέ, καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πάντοτε σ' ἐξετίμησα. Καὶ ὁ ἀνόητος ἐκεῖνος παρπονείτο λοιπὸν;

— Δὲν ἠδύνατο διότι ἐφιμώθη προηγουμένως.

— Λαμπρὰ μέθοδος πρὸς ἀποφυγὴν παρατηρήσεων. Τὰ πάντα καλῶς διεξήχθησαν, Στρατηγέ! ἐπιδοκιμάζω καὶ ἤδη, ὡς παντοτε, τὴν διαγωγὴν σου.

— Τότε λοιπὸν ἀνταμείψτέ με.

— Τίνι τρόπῳ; μήπως δὲν κατέχεις τὴν ἀνωτέραν θέσιν εἰς τὴν δύναμιν νὰ σὲ προαγάγω; Ἐκτὸς ἂν ἀπαίτη; ἂν σὲ ὀνομάσω ἱππότην...

— Ἄ! δὲν ζητῶ δι' ἐμαυτὸν τίποτε! οἱ στρατιῶταί μου ὡς οἱ τακτικοί, στεροῦνται ἐνδυμάτων.

— Ὅα λαβούν, καὶ καλῆτερα μάλιστα ἀπὸ τοὺς σωματοφύλακας τῆς Α. Μ. Καὶ τώρα, καλὴν νύκτα, στρατηγέ.

Καὶ τὸ φάντασμα καταβάν, ὡς εἶχεν ἐπιφανῇ, αἰφνιδίως, ἀποτόμως, καταχθονίως, οὕτως εἶπε, ἀφῆκε πάλιν μόνον τὸν Οὐίλντερ μετὰ τοῦ πλοίαρχου. Οὗτος δὲ ἐφάνη ὡς τότε μόνον ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἡ παρὰ τοῦτος αὐτὴ συνέντευξις ἐγένετο ἐπὶ παρουσίᾳ ξένου, ὅθεν, εὐγενεῖα φερόμενος, καί τοι ὀλίγον ἀλαζονικῶς, ἔσπευσε νὰ τῷ διεξηγήσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο καὶ εἶπεν.

— Ὁ φίλος αὐτὸς διοικεῖ σῶμα ἀνδρῶν, τὸ ὅποιον εἰς ἄλλα τακτικώτερα πλοῖα ὀνομάζουσι ναυτικὸν πεζικόν. Εἶναι γενναῖος ἀνὴρ, καὶ ἀπὸ ταπεινῆς θέσεως ὑψώθη βαθμὸν, ἕνεκα τῶν ἐκδουλεύσεών του, εἰς τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν τὸν ὅποιον κατέχει. Παρετήρητες ἴτω; ὁ ἴδιος ὅτι ἀπόζει δσμὴν τινα ἀρεμάνειον...

— Μάλιστα, τὸ ὁμολογῶ. Ἀλλὰ τὰ σωματεμπορικὰ πλοῖα ἔχουσι λοιπὸν συνήθως ὀπλισμὸν τοσοῦτον ἀκριθεῖ; ἐγὼ σὰς βλέπω ὀπλισμένους ὡς ἀστακοὺς.

— Βεβαίως ἐπιθυμεῖτε νὰ γνωρίσητε κάλλιον τὰ καθ' ἡμᾶς πρὶν κλεισώμεν τὰς συμφωνίας μας, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ πλοίαρχος, καὶ ἀνοίξας κιβώτιον ἐπὶ τῆς τραπέζης, κείμενον, ἐξήγαγεν αὐτοῦ περγαμηνὴν τὸν ὅποιον παρουσίασεν ἀταράχως πρὸς τὸν Οὐίλντερ, ἐνῷ τὸ διαπεραστικὸν βλέμμα του ἐφαίνετο ὡσεὶ θέλων νὰ ἐμβατεύσῃ μέχρι τῶν μυχῶν τῆς καρδίας του. — Ὅα ἰδῆτε ἐκ τούτων ὅτι εἴμεθα ἐφωδιασμένοι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα καὶ ὅτι μάλιστα ρητῶς εἴμεθα διατεταγμένοι, ἐνῷ εἰρηνικῶς ἐκτελοῦμεν τὰ ἔργα μας, νὰ πολεμώμεν, ὡς τὰ πλοῖα τοῦ βασιλέως.

— Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πιστοποιήσις βρικίου!

— Ἄ! ναί, ναί, λάθος ἔκαμα ὡς πρὸς τὸ ἔγγραφο. Λάβετε τοῦτο καὶ ἴσω, τὸ εὐρετε τακτικώτερον.

— Καὶ τοῦτο πάλιν εἶναι πιστοποιήσεις τοῦ πλοίου· αἱ Ἑπτὰ Ἀδελφαί. Ἀλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι φέρετε περισσότερα κανόνια, ἅφ' ὅσα ἐδῶ ἀναφέρει· διότι σεῖς φέρετε ὑπὲρ τὰ δέκα κανόνια· ἐπειτα εἰς τὸν θάλαμον ἐδῶ βλέπω κανόνια τῶν ἐννέα ἀντὶ τῶν τεσσάρων λιτρῶν, ὡς ἀναφέρει τὸ ἔγγραφον.

— Ἄ! πολὺ ἀκριβολόγος· εἴσαθε· βλέπω ὅτι ἡλάξαμεν πρόσωπα, καὶ σεῖς μὲν ἐγίνετε δικηγόρος, ἐγὼ δὲ ναύτης. Εἶμαι βέβαιος· ὅτι γνωρίζετε πόσον καλὸν εἶναι νὰ βοηθῇ τις τὸ γράμμα τῆς πιστοποιήσεως εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, εἶπε ξηρῶς ὁ πλοίαρχος· καὶ ἔρριψε νωχελῶς τὸ ἔγγραφον ἐν μέσῳ σωροῦ ὁμοίων. Καὶ τότε ἐγερεῖς ἥρσις βεδίζων διὰ τοῦ θαλάμου ζωηρῶ τῷ βήματι. Ἐπειτα ἐπιστάς αἰφνης πρὸ τοῦ ξένου του.

— Περιττὸν νομίζω, κύριε Οὐίλντερ, εἶπε, νὰ σὰς εἶπω ὅτι τὸ ἐπάγγελμα ἡμῶν εἶναι κινδυνώδες· ὑπάρχουσι μάλιστα ἄνθρωποι ἀποκαλοῦντες αὐτὸ καὶ παράνομον. Ἀλλ' ἐπειδὴ φύσει ἀποστρέφομαι τὰς θεολογικὰς συζητήσεις, θὰ παρατρέξομεν τὸ ζήτημα τοῦτο. Βεβαίως ἀσκόπως δὲν ἤλθετε ἐδῶ;

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πρότερον ἐκάμετε ὅλας τὰς σκέψεις σας καὶ ὥρμως ἀνελογίσθητε τοὺς κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ὅποιαν ἀναλαμβάνετε. Διὰ νὰ μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸν καιρὸν μας εἰς ἀσκόπους πολυλογίας σὰς λέγω ἐλευθέρως καὶ εἰλικρινῶς, ὡς πρέπει εἰς ναύτας, ὅτι ἔχω ἀνάγκην ὑμῶν. Εἰς τὸν παρακείμενον τοῦτον θάλαμον κατέκειτο πρὸ ἐνὸς μηνὸς, ἀνὴρ γενναῖος καὶ ἐπιχειρηματίας, ὅχι καλῆτερος ὑμῶν. Ἀλλ' ἤτον, φαίνεται, πεπρωμένον εἰς τὸν πτωχὸν αὐτὸν νὰ γίνῃ τροφὴ τῶν ἰχθύων καὶ πραγματικῶς ἔγινε.

— Πῶς; ἐπνίγη ἴσως;

— Αὐτός; ὦ! ὅχι· ἐφονεύθη εἰς μάχην τινὰ πρὸς βασιλικὸν πλοῖον.

— Πρὸς βασιλικὸν πλοῖον! Τόσῃ λοιπὸν ἐλαστικότητι ἐδόδετε εἰς τὸ γράμμα τῆς πιστοποιήσεώς σας, ὥστ' ἐνομίστετε ὅτι εἴσαθε διατεταγμένοι νὰ πολεμᾶτε καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ πλοῖα τοῦ Βασιλέως;

— Καὶ εἰς λοιπὸν μόνος βασιλεὺς ὑπάρχει, Γεώργιος ὁ Β'; ἴσως τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἔφερε τὴν λευκὴν σημαίαν, ἴσως καὶ τὴν τῆς Δανιμαρκίας, ποῦ ἤξεύρετε; Ἀλλ' ὅπως δῆποτε, ὡς σὰς ἔλεγον, ἦτο τῇ ἀληθείᾳ γενναῖος ἀνὴρ, καὶ ἰδοὺ ἡ θέσις του, κενὴ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἦτον ἄνθρωπος ἀξίος νὰ μὲ διαδεχθῇ, ἂν ὁ εἰδικὸς μου ἀστὴρ ἐσθίετο πρὸ αὐτοῦ· διότι ἐγὼ ἔχω τὴν ἀδυναμίαν νὰ νομίζω ὅτι ἡσυχώτερος θὰ ἀποθάνω ὅταν εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ὄρατον τοῦτο πλοῖον θὰ περιέλθῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς χεῖρας ἀνθρώπου, ὅστις θὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἀξίως.

— Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιοῦτου δυστυχήμα-

τος, οἱ ἐφοπλισταὶ σας θὰ φροντίσωσι βεβαίως νὰ ἐκλέξωσι τὸν διάδοχόν σας.

— Οἱ ἐφοπλισταὶ μου εἶναι ἄνθρωποι πολὺ συγκαταβατικοί, ἐπανελάθεν ὁ πλοίαρχος μειδιάσας ἐκφραστικῶς ἐνῶ προσήλου πάλιν ἐπὶ τοῦ ξένου τοῦ βλέμμα τοσοῦτῳ φλογερὸν ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ ταπεινώσῃ τὰ ὄμματά του· οἱ ἐφοπλισταὶ μου σπανιώτατα μὲ ἐνοχλοῦσι διὰ διαταγῶν ἢ συμβουλῶν.

— Εἶναι λίαν εὐσυμβίβαστοι τῷ ὄντι, ἀπεκρίθη ὁ Οὐίλντερ, ρίψας τὸ βλέμμα ἐντὸς σκευοθήκης ἡμιγνεωγμένης. Βλέπω μάλιστα ὅτι ἐφρόντισαν νὰ σὰς ἐφοδιάσωσι καὶ μὲ τὰς σημαίας πάντων τῶν ἰθνῶν· ἀλλὰ ἐσυγχώρησαν τάχα καὶ νὰ μεταχειρίζεσθε ὅποιαν θέλετε;

Επὶ τῇ ἐρωτήσει δὲ ταύτῃ τὰ βλέμματα τῶν δύο ναυτῶν συννητῆθησαν. Τότε ὁ πλοίαρχος ἔσurreν ἐκ τῆς σκευοθήκης σημαίαν τινὰ καὶ ἐκτολίξας αὐτὴν ὀλόκληρον, ἀπεκρίθη.

— Ἴδου τὰ κρίνα τῆς Γαλλίας, ὡς βλέπετε· σημαία ἀκηλίδωτος τῇ ἀληθείᾳ, ἂν καὶ τινες δ' ἐσχυρίζονται ὅτι ἐτρέθη πλέον ὡς ἐκ τῶν πολλῶν τῆς κατορθωμάτων. — Ἴδου καὶ ὁ Ὀλλανδὸς ὁ ὀπολογιστής· ἀπλούς, αὐτάρκης καὶ μικρόφρων· ποτὲ δὲν μοι ἤρρεσεν αὐτὴ ἡ σημαία. — Ἴδου καὶ ὁ κομπαστής πολίτης τοῦ Ἀμβούργου. Μίαν πόλιν καὶ μόνην ἔχει καὶ τὴν παριστᾷ ἐν μέσῳ τῶν πύργων τούτων. Ὅσον διὰ τὰς ἄλλας εὐρεῖας κτήσεις του, φρονίμως ποιῶν δὲν τὰς ἀναφέρει ἐν τῇ ἀληγορορίᾳ του. — Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἡ ἡμισέληνος τῆς Τουρκίας, ἔθνους ἐπιληπτικοῦ, πιστεύοντος ἑαυτὸ κληρονόμον τοῦ Θεοῦ· ὅς χαίρεται ἐν εἰρήνῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ σπανιώτατα ὅμως ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν ζητήσῃ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. — Ἴδου καὶ οἱ θορυφῶροι οἱ στρεφόμενοι περὶ τὴν σελήνην ταύτην, οἱ Βαρβαροὶ τῆς Ἀφρικῆς. Μὲ τοὺς κυρίους ὅμως αὐτοὺς ὀλίγας σχέσεις ἔχω διότι πο-ὲ σχεδὸν δὲν ἔχουσι φορτίον πολῦτιμον. Μολοντοῦτο, προσέθετο εὐαρέστως βλέψας πρὸς τὸν λαχουροσκεπῇ καναπὲν ἀντικρὺ τοῦ ὁποῦ ἐκάθητο ὁ Οὐίλντερ, ὅσάκις συνηντήθημεν φιλικῶς ἐπεσκέφθημεν ἀλλήλους. — Ἄ! ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ, ὁ πολυτελής, ὁ ὑπερήφανος Ἰσπανός! Τὸ κίτρινον χρῶμα τῆς σημαίας του αἰνίττεται τὰ πλούτη τῶν μεταλλείων του· καὶ τὸ στέμμα τοῦτο! πηγαίνει νὰ τὸ νομίσῃ τις ἐκ παγίου χρυσοῦ κατεσκευασμένην καὶ νὰ ἀπλώσῃ τὴν χεῖρα νὰ τὸ ἀρπάσῃ. Ὡραία σημαία διὰ πλοῖα μεταφέροντα χρυσὸν καὶ ἄργυρον! Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ὁ Πορτογάλλος σας, ὁ ταπεινότερος μὲν, ὅχι ὅμως καὶ ὀλιγώτερον πολυτελής. Πολλάκις μοῦ ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν ὅτι εἰς τὸ βασιλικὸν αὐτὸ ἄθυρμα ὑπάρχουν ἀληθεῖς ἀδάμαντες τῆς Βραζιλίας· ὦραία ἀπόδειξις, δὲ ὁ σταυρὸς ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον βλέπετε εὐλαβῶς κρεμάμενον παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ κοιτῶνός μου.

Ὁ Οὐίλντερ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδε τῷ ὄντι τὸ πολῦτιμον αὐτὸ ἐμβλημα. Εὐχαριστήσας δ' οὕτω τὴν περιέργειάν του καὶ ἐπιστρεφόμενος

πάλιν εἰς τὴν προτέραν ἐξέτασιν τῶν σημαίων, κατέλειπεν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἄλλο ἐκ τῶν διαπεραστικῶν ἐκείνων, ἀλλὰ λαθραίων βλεμμάτων δι' ὧν ὁ ξενίζων αὐτὸν ἐζήτηε νὰ ἐξετάζη τὸ πρόσωπον τῶν ξένων του. Πιθανὸν ὁ πλοίαρχος ἠθέλησε νὰ ἴδῃ ὅποιαν ἐντύπωσιν ἐπέφερον εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ξένου του πάντα ἐκεῖνα τὰ πλούτη. Ὅπως δὴποτε ὁ Οὐίλντερ ἐμειδιάσας, διότι τότε κατὰ πρῶτον τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα ὅτι, γνωστῆς οὗτης τῆς ἐλευσεώς του, ὅλοι οὗτοι οἱ στολισμοὶ διετέθησαν ἐν τῷ θαλάμῳ μόνον καὶ μόνον ὅπως ἐλκύσωσιν αὐτόν. Τὸ μειδιάμα τοῦτο παρατηρήσας ὁ πλοίαρχος καὶ ἀπατηθεὶς ἴσως περὶ τὴν σημασίαν του ἐξηκολούθησε μετὰ πλειοτέρης ἢ πρότερον ζωηρότητος τὴν παράδοξον αὐτοῦ ἀνάλυσιν τῶν σημαίων.

Τὰ δὲ δικέφαλα ταῦτα τέρατα εἶναι ὄρνεα τῆς ξηρᾶς καὶ σπανίως ῥιψοκινδυνεύουσιν εἰς τὸν ὠκεανόν. Ἰδοὺ ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρείος Διὸς, ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ ἀκάματος Σουηδός. — Ἀλλ' ἂ; παρατρέξωμεν τὸν σωρὸν τοῦτον τῶν σημαίων τῶν ὁποίων ὅλη ἡ δύναμις συνίσταται εἰς τὰ σύμβολά των, προσεβητο ὠθήσας δωδεκάδα περίπου μικρῶν σημαίων. — Ἰδοὺ καὶ ὁ ἡδυπαθὴς Νεαπολίτης. — Ἀ! ἰδοὺ καὶ αἱ Κλειδες τοῦ οὐρανοῦ, σημαία ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐχαριστικῶς ἀποθνήσκει τις! Αὐτὴν ἔχων ἀναπεπταμένην εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν, συνηντήθη ἡμέραν τινὰ μετὰ πειρατοῦ Ἀλγερίνου, βαρέως ἐπερχομένου.

— Πῶς! μετὰ τὴν σημαίαν τῆς Ἐκκλησίας ἠθελήσετε νὰ τὸν προσβάλετε;

— Ναι, ἐξ ἀπλῆς εὐσεθείας. Ἀκόμη ἐνθυμούμαι τὴν ἐκπληξίν τοῦ βαρδάρου αὐτοῦ ὅτε δὲν μᾶς εἶδε τραπέντας εἰς προσευχάς, ὡς περιέμενε. Μόλι, ἀπαξ ἡ δις ἐκενώσαμεν ἐπ' αὐτοῦ ὅλα τὰ πυροβόλα μας διὰ μιᾶς καὶ ὠρκίσθη ὅτι ὁ Ἀλλάχ τὸν διέτασσε νὰ παραδοθῇ. Καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα ἔπεσα ἐπάνω του, πιστεύω ὅτι ἐνόμισεν ὅτι ἄσπας ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἐπῆλθαι αἰφνης καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὸ κατὰστροφά του, καὶ ὅτι ἡ πτώσις τοῦ Μωάμεθ καὶ τῶν ὁπαδῶν του ἦτον ἄνωθεν διαταγμένη. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, ὅτι ἐγὼ προῦκάλεσα τὴν συμπλοκὴν δειξας εἰς αὐτόν τὰς εἰρηνικὰς ἐκείνας κλεῖς, διὰ τῶν ὁποίων εἶχε τὴν μαῦριαν νὰ νομίζῃ ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀνοίξῃ τὰ κιβώτια τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

— Καὶ ἀφοῦ ὠμολόγησε τὴν πλάνην του τὸν ἀφῆσθε ἐλεύθερον;

— Ἀκούς! μὲ ὅλην μου τὴν εὐχὴν μάλιστα. Μικρά τις ἐμπορευμάτων ἀνταλλαγὴ ἐγένε μετὰξὺ ἡμῶν καὶ ἔπειτα ἀπεχωρίσθημεν. Τὸν ἄφησα καπνίζοντα τὴν πίπαν του, ἐν μέσῳ θαλάσσης τρικυμιώδους, μὲ πεσμένον εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ τῆν θώρακα (παρουκέτον) μεσυντετριμμένον τὸν ἐπιδρομον καὶ μὲ 25 ἐπτά ὁπὰς εἰς τὸ σκάφος, δι' ὧν εἰσέρχεται τὸ ὕδωρ ὡς χεῖμαρρος, ὅσον ἄγωνα καὶ ἂν κατέβαλλον ἐξαντλοῦντες οἱ ναῦται του. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὑπήγαινε νὰ λάβῃ τὸ ἐπιβάλλον

Εὐτέρπη τόμ. Η. φυλλάδιον 62.

μέρος τῆς κληρονομίας του. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο τοῦ ἦτο γεγραμμένον, οὐδαμῶς παρεπονείτο.

— Ἀλλ' αἱ σημαίαι πάλιν αὐταὶ ποῖαι εἶναι; Βλέπω ὅτι εἶναι πολλαὶ καὶ πλούσιαι.

— Εἶναι τῆς Ἀγγλίας. Ἰδὲ πῶς μυρίζουν τὸν ἀριστοκρατὴν καὶ τὸ μεροληπτικὸν πνεῦμα! Δύξα τῷ Θεῷ, ἰδοὺ σημαίαι δι' ὅλους τοὺς βαθμοῦς χωριστά, ὡς ἐάν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἦσαν ἴσοι, ἢ ὡς ἂν οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ βασιλείου δὲν ἦτον δυνατόν νὰ πλέωσιν ἐντίμως ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν! Ἰδοὺ ὁ λόρδος μέγας ναυάρχος, ἰδοὺ καὶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἰδοὺ καὶ ἡ Κυανοπόρφυρος, ἰδοὺ καὶ αἱ σημαίαι τῶν Ἰνδιῶν, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ βασιλικὸν λάβαρον.

— Τὸ βασιλικὸν λάβαρον;

— Διατί ὄχι; Μήπως πλοίαρχος δὲν εἶναι ἀπόλυτος βασιλεὺς εἰς τὸ πλοῖόν του; Ναι, ἰδοὺ ἡ σημαία τῆς Α. Μ. ἥτις μάλιστα ἀνεπετάθη ἐνώπιον ναυάρχου.

— Ἀ! αὐτὰ εἶναι μυστήρια χρειαὶν ἔχοντα ἐξηγήσιω! ἀνέκραξεν ὁ νέος ἐν φρίκῃ, παραπλησία πρὸς τὴν φρίκην ἱερέως μανθάνοντος ἱεροσυλίου. Νὰ ἄρτε σημαίαν βασιλικὴν ἐνώπιον ναυαρχίδος! ἐνῷ πάντες γνωρίζομεν πόσον δύσκολον καὶ ἐπικινδύνον μάλιστα εἶναι νὰ ὑψώσῃ τις ὄχι σημαίαν ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον ἐπὶ παρουσία βασιλικοῦ πλοίου...

— Εὐχαριστοῦμαι περιφρονῶν τοὺς ἀστείους αὐτοῦς, ὑπέλαβεν ὁ πλοίαρχος, πικρῶς μειδιάσας. Ἰσως εἶναι ἀδυναμία μου τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ πολὺ με εὐχαριστεῖ! Διὰ νὰ τιμωρήσῃ δὲ τις πρέπει νὰ ἔχῃ τοιαύτην δύναμιν. Τὴν ἀπόπειραν δὲ ταύτην πολλάκις τὴν ἔκαμαν, ἀλλὰ πάντοτε μέχρι τῆς σήμερον ἀπέτυχον. Γνωρίζετε τὴν μέθοδον τοῦ τακτοποιεῖν λογαριασμοὺς μετὰ τὸν νόμον, δεικνύων πρὸς αὐτὸν ὅλα τὰ ἱστία ἀναπεπταμένα; Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ εἰπῶ πλεότερα.

— Καὶ ἐξ ὧν τούτων τῶν σημαίων ποῖαν μεταχειρίζεσθε περισσότερο, ἠρώτησεν ὁ Οὐίλντερ ἐπὶ στιγμὴν διαλογισθεῖς.

— Εἰς τοὺς ἀπλοὺς διάπλους μου ἐγὼ εἶμαι τόσον ἰδιότροπος, ὅσοι νέα δεκτικενταετῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ταινιῶν τῆς. Πολλάκις ἀλλάζω καὶ δώδεκα τὴν ἡμέραν. Πολλάκις ἀθῶα ἐμπορικὰ πλοῖα εἰσελθόντα εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα διηγῆθησαν ἀφελέστατα ὅτι εἶδον, τὸ μὲν, πλοῖον δανιμαρικὸν, τὸ δὲ, Ὁλλανδικὸν, μετὰ τοῦ ὁποίου μάλιστα ὠμίλησαν εἰς τὴν εἰσοδὸν καὶ ἀμφοτέρω εἶχον δίκαιον. Ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ μάχης, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Τότε, εἰ καὶ ὄχι πάντοτε, συνήθως ὅμως καὶ κατ' ἐξοχὴν προτιμῶ ἁλὴν σημαίαν.

— Κεῖ ποῖα εἶναι τάχα αὕτη;

Ὁ πλοίαρχος ἐπέστησε τὴν χεῖρα πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τῆς σημαίας ἣν ἤγγισε καὶ ἥτις ἔκειτο ἐπὶ ἐν τῇ σκευοθήκῃ, ἔλεγες δὲ ὅτι κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἐπειράθη νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν μυχὸν τῆς ψυχῆς τοῦ νέου ναύτου, τόσον τὸ βλέμμα

του ἦτον ἀκτινοβόλον καὶ διαπεραστικόν. Τότε δὲ λαβὼν τὸν μυστηριώδη κύλινδρον, καὶ ἐκτυλίσας αἰφνης σημαίαν ἱερῶν, ἔνευ οὐδενὸς κοσμήματος ἢ ποικιλματος, ἀπεκρίθη μετ' ἐμφάσεως.

— Ἰδοὺ αὐτήν!

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι χρώμα πειρατοῦ.

— Μάλιστα, εἶναι ἱερῶν! Ἐγὼ προτιμῶ αὐτὸ τῶν σημαιῶν σας μὲ τὰ ἀμαυρὰ χρώματά των καὶ τὰς νεκρὰς κεφαλὰς καὶ τὰς ἄλλας ἀνοησίας των, αἵτινες μόνον τὰ μικρὰ παιδία εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐκφοβίσωσιν. Αὐτὸ ποτὲ δὲν ἀπειλεῖ λέγει μόνον — Ἰδοὺ ἡ τιμὴ δι' ἧς δύναται τις νὰ με ἀγοράσῃ!

Τότε δὲ ἀποβαλὼν τὴν μέχεις ἐκείνου εἰρωνικὴν ἐκείνην καὶ χλευαστικὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου του καὶ ἀναλαβὼν ἥθος σπουδαῖον καὶ ἀξιοπρεπές.

— Κύριε Οὐίλντερ, προσέθετο, ἐννοοῦμεν ἀλλήλους; ἐλπίζω. Καίρις εἶναι πλέον ἕκαστος ἡμῶν νὰ ἄρῃ οἶαν δῆποτε θέλῃ σημαίαν. Νομίζω ὅτι εἶναι περιττὸν ἤδη νὰ σοὶ εἰπῶ τίς εἰμαι.

— Τοιαύτην ἰδέαν ἔχω τῷ ὄντι καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Οὐίλντερ. Μετὰ τοσαῦτα προφανῆ σημεῖα δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἀμφιβάλλω ὅτι εὐρίσκομαι ἐνώπιον τοῦ... τοῦ...

— Τοῦ Ἑρυθροῦ Πειρατοῦ, εἶπεν ὁ πλοίαρχος ἐλέπων αὐτὸν δισταζόντα νὰ προσφέρῃ τὸ τρομερὸν τοῦτο ὄνομα. Ἀληθές εἶναι, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ πρώτη αὕτη συνέτευξις θὰ γίνῃ ἀρχὴ καὶ πρόξενος φιλίας στερεωτέρας καὶ διαρκούς. Ἀγνοῶ πῶς καὶ διατί, ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς σὲ εἶδα, κύριε Οὐίλντερ αἰσθημα ζωρὸν καὶ ἀνεξήγητον με εἴλκυσε πρὸς σέ. Ὅπως δῆποτε, σὲ δέχομαι με ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ ἀνοικτὴν καρδίαν.

Καὶ τοι ἦν προφανέστατον, ὡς ἐκ τῶν προηγηθέντων τῆς εἰλικρινοῦς ταύτης γνωριμίας περιστατικῶν, ὅτι οὐδαμῶς ἡγνῶσι ὁ Οὐίλντερ ὅποιον ἦτο τάχα τὸ πλοῖον εἰς ὃ εἶχεν ἔλθει, οὐχ ἦτο τὸν ὅμως ἡ ἐξομολόγησις αὕτη τὸν ἔρριπεν εἰς ἀμηχανίαν. Διότι ἡ φήμη τοῦ περιωδύμου τούτου πειρατοῦ, ἡ τόλμη του καὶ αἱ γενναῖαι καὶ ἀξιοεμπτοὶ πράξεις του, ἀναμῖξ παρουσιαζόμενα εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ νέου ἡμῶν τυχοδιώκτου, περιῤῥένησαν τὸν ἀκούσιον ἐκεῖνον δισταγμὸν εἰς ὃ, πάντες κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ὑποκείμεθα, ὁσάκις μᾶς παρουσιάζεται σπουδαῖόν τι περιστατικόν, ὅσον ἄλλως καὶ ἂν προείδαμεν αὐτό.

— Δὲν ἀπατάσθε οὔτε περὶ τοὺς σκοποὺς, οὔτε περὶ τὰς εἰκασίας μου, ἀπεκρίθη τέλος, διότι ὁμολογῶ ὅτι αὐτὸ τὸ πλοῖον ἦλθον ζητῶν. Ἀποδέχομαι λοιπὸν τὴν προσφορὰν σας εὐχαρίστως καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς εἰμαι ἐδικός σας καὶ δύνασθε νὰ με διορίσητε εἰς οἶαν δῆποτε θέσιν με κρίνετε ἄξιον.

— Θὰ εἶσαι ὁ πρῶτος μετ' ἐμέ. Αὐριον τὴν πρωΐαν θὰ σὲ ἀνακηρύξω ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, μετὰ τὸν θάνατόν μου δέ, σὺ θὰ γίνῃς διάδοχός μου, αἱ δὲν ἀπατηθῶ εἰς τὴν ἐκλογὴν μου. Παράδοξος ἴσως σοὶ φαίνεται ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη καὶ

τοιαύτη τῷ ὄντι εἶναι, ἐν μέρεσι τοῦλάχιστον, τὸ ὁμολογῶ καὶ ἐγώ· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, οἱ κατάλογοι τῶν νεοσυλλέκτων δὲν περιφέρονται ἐν τυμπανοκρουσίᾳ εἰς τὰς ἀγυῖας τῆς μητροπόλεως, ὡς οἱ τοῦ βασιλέως. Ἐπειτα δὲ δὲν γνωρίζω τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν, ἂν ἡ εἰλικρινεία, μετ' ἧς ἐμπιστεύομαι εἰς σέ, δὲν ἀρκεῖ ὅπως μοὶ παραδώσῃ τὴν καρδίαν σου.

— Μὴ ἀμφιβάλλετε! ἐκραύγασεν ὁ Οὐίλντερ ἐν ὀρμῇ ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Πειρατὴς μειδιάσας ἡσύχως προσέθετο.

— Οἱ νέοι τῆς ἡλικίας σου κρατοῦσι συνήθως τὴν καρδίαν εἰς τὰς χεῖρας. Μ' ὅλην ὁμως ταύτην τὴν συμπάθειαν ἥτις φαίνεται γεννηθεῖσα αἰφνης ἐν ἡμῖν, πρέπει νὰ σοὶ εἰπῶ ὅπως λαβὴς πληρυστέραν τιὰ περὶ τῆς φρονήσεως τοῦ προῖταμένου σου ἰδέαν, ὅτι καὶ ἄλλοτε εἰδομέν που ἀλλήλους. Γνωρίζω ὅτι ἐμελέτας νὰ με ζητήσης καὶ νὰ μοὶ προσφέρῃς τὴν ὑπηρεσίαν σου.

— Ἀδύνατον! ἐφώνησεν ὁ Οὐίλντερ· ποτὲ ἀνθρώπος...

— Δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ τὰ μυστικά του ἐν ἀσφαλείᾳ, προσέθετο πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φράσεως ὁ Πειρατὴς, ὅταν ἔχει φυσιογνωμίαν ἀδόλον ὡς τὴν ἐδικήν σου. Πρὸ εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἦσο εἰς Βοστώνην.

— Συμφωνῶ, ἀλλά...

— Θὰ συμφωνήσῃς μετ' ὀλίγον καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. Ἐδείκνυες πολλὴν περιέργειαν, πολλὴν προθυμίαν ἐρωτῶν τὸν ἀνόητον ἐκεῖνον, ὅστις λέγει ὅτι τοῦ ἐκλέψαμεν τὰ ἱστία καὶ τὴν προμήθειαν! Ἀλλοίμονον εἰς αὐτὸν ἂν πέσῃ ποτὲ εἰς τὸν δρόμον μου, ὁ ἀναισχυντος ψεύστης! Θὰ τῷ δώσω μάθημα φοβερὸν, τὸ ὅποιον θὰ τὸν διδάξῃ νὰ φροντίζῃ ἄλλοτε νὰ λαμβάνῃ καλητέρας πληροφορίας. Ἐραῖον ἄθλον τῇ ἀληθείᾳ ὥστε νὰ καταδεθῶ ν' ἀνοίξω δι' αὐτὸ ἐν μόνον ἱστίον, ἢ νὰ βρίσκω εἰς τὴν θάλασσαν μίαν κἂν λέμβον!

— Ἡ ἐξομολόγησίς σου δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθής; ἠρώτησεν ὁ Οὐίλντερ ἐν προφανεῖ ἐκπλήξει.

— Ἀληθής! Νομίζεις λοιπὸν ὅτι εἰμαι πραγματικῶς οἷον με φημιζοῦσι; Ἰδὲ προσεκτικῶς τὸ τέρας, ὅπως μὴδὲν σοὶ διαφύγῃ, ἐπανέλαβεν ὁ Πειρατὴς πικρότατον μειδιάσας, ὥστε ἡ περιφρόνησις κατέπνιγεν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πᾶν αἰσθημα ὀργῆς ἢ ἀλαζονίας. — Ποῦ τὰ κέρατα καὶ ὁ δισχιδῆς ποῦς; Ἀνάπνευσον τὸν ἀέρα· αἰσθάνεσαι ὁσμὴν θείου; Ἀλλὰ πολλὰ εἶπον· οὔτε ἐλαχίστης προσοχῆς εἰσιν ἄξιαι αἱ ἐλεεῖναι αὐτὰ συκοφαντίαι. Ἐμάντευσα τὸν σκοπὸν σου καὶ τὸ ἥθος σου με εὐηρέστησεν. Ἀπεφάσισα νὰ σὲ δοκιμάσω, σὲ εἶδον ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐβεβαιώθην ὅτι δὲν ἠπατήθην ὡς πρὸς τὴν περὶ σοῦ κρίσιν μου. Ὁχарιστήθην διότι σ' ἐγνώρισα Οὐίλντερ, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ εὐχαρίστησις αὕτη ἔσται ἀμοιβαία.

Εἰς τὴν φιλοφρόνησιν ταύτην τοῦ πλοίαρχου τοῦ ὁ νέος γαύτης προσέκλινε τὴν κεφαλὴν ἐφάνη

δὲ ἀμυχανῶν τί νὰ ἀποκριθῇ. Εἶπε δὲ τέλος ὅπως θέσῃ πέρας εἰς τὴν συνδιαλέξιν.

— Ἦδη ὅτε περὶ πάντων συνεφωνήσαμεν, ἀναχωρῶ ὅπως μὴ σὰς βαρύνω περισσότερον· αὐριον τὸ πρῶτ' θὰ ἐπανεέλθω ὅπως παραλάβω τὰ καθήκοντά μου.

— Ἀναχωρεῖς; ἐπανελάβεν ὁ Πειρατὴς ἐπιστάς ζωηρῶς ἐνῶ περιεπάτει διὰ τοῦ θαλάμου καὶ προσβλέψας τὸν νέον ἀσκαρδαμικτί. — Ἀ! ἐδῶ οἱ ἀξιώματικοί μου δὲν συνειθίζουσιν νὰ με ἀφίνουσιν ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ. Πᾶς ναύτης πρέπει νὰ ἀγαπᾷ τὸ πλοῖόν του καὶ πάντοτε ὀφείλει νὰ κοιμᾶται ἐν αὐτῷ ἐκτὸς μόνον, ὅταν τύχῃ διὰ τῆς βίας νὰ τὸν κρατήσωσιν εἰς τὴν ξηράν.

— Ἀς ἐννοηθῶμεν κάλλιον, εἶπεν ὁ Οὐίλντερ ζωηρῶς· ἂν με θελετε αἰχμάλωτον καὶ ἀλυστόδετον ὥς σκύλον, τότε οὐδὲν κοινὸν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ ἡμῶν,

— Θαυμάζω τὴν ζωηρότητά σας, κύριε, περισσότερον τῆς φρονήσεώς σας. Μάθετε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀρρωστωμένος εἰς τοὺς φίλους μου καὶ ποτὲ δὲν ἀγαπῶ τοὺς ἀποχωρισμοὺς· ὅσον θραχεῖς καὶ ἂν ὦσι. Δὲν ὑπάρχει τάχα ἐδῶ, ὅ,τι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιθυμήσῃ τις; Δὲν ὀμιλῶ πρὸς σέ, Οὐίλντερ, περὶ τῶν οὐτιδανῶν ἐκείνων καὶ ὀλικῶν ἡδονῶν, δι' ὧν οἱ χυδαῖοι ἀλίσκονται. Σὺ ἔχεις πνεῦμα καλόν· ἰδοὺ βιβλία ὅπως τὸ καλλιεργήσης.

— ἔχεις καλὴν αἴσθησιν· ἐδῶ τὰ πάντα εἶναι κομψά. — Εἶσαι πτωχὸς ἐδῶ ὑπάρχει ἡ εὐτυχία.

— Πάντα ταῦτα ἄνευ ἐλευθερίας τίποτε δὲν εἶναι ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ νέος.

— Καὶ ὁποῖα τις εἶναι ἡ ἐλευθερία τὴν ὁποίαν ζητεῖς; Ἐλπίζω, νέε, ὅτι δὲν θὰ προδώσῃς τόσον ταχέως τὴν πίστιν ἣτις σοὶ ἐχορηγήθη. Πολὺ πρόσφατος εἶναι ἡ γνωριμία μας, καὶ πολὺ ταχέως ἴσως σοὶ ἐνεπιστεύθην.

— Πρέπει νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν ξηράν, εἶπεν ὁ Οὐίλντερ, ἔστω καὶ ὅπως μάθω μόνον ἂν μοὶ ἐμπιστεύωνται, καὶ ἂν δὲν ἦμαι αἰχμάλωτος ἐδῶ.

— Ἡ αἴσθημα ὑψηλὸν γενναϊότητος, ἡ ἐλευνοτάτη ἀγένεια ὑπάρχει εἰς τὴν διαγωγὴν σου, ἐπανελάβεν ὁ Πειρατὴς μετὰ ὥριμον σκέψιν, προτιμῶ νὰ ὑποθέσω τὸ πρῶτον. Ἰποσχέθητί μοι λοιπὸν ὅτι, ἐνῶς εἶσαι εἰς Νευπόρτ εἰς ψυχὴν ζωσαν δὲν θὰ εἴπῃς ὁποῖον εἶναι πραγματικῶς τὸ πλοῖον τοῦτο.

— Τὸ ὁμνύω, ἐπεφώνησεν ὁ Οὐίλντερ ἐν προθυμίᾳ.

— Ἐπὶ τοῦ ἀδαμαντοκολλήτου τούτου σταυροῦ, ἀληθεία; ἐπανελάβεν ὁ Πειρατὴς ἐν μειδιᾷματι εἰρωνικῷ. Ὡ! κύριε, προσέθετο ὑπερφηφᾶς συστειλάς τὴν ὀφρυὶν καὶ μετ' ἀγαπκότησεως ῥίψας ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο καὶ ἔγιον ἐμβλημα· οἱ ὄρκοι ἔγιναν δι' ἐκείνους μόνους οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην νόμων ὑποχρεούντων αὐτοῦς νὰ κρατῶσι τὰς ὑποσχέσεις. Εἰς ἐμὲ ἀρκεῖ ὁ εἰλικρινής, ὁ ἀδόλος λόγος τιμίου ἀνδρός.

— Λοιπὸν, σοὶ ὁμνύω εἰς τὴν τιμὴν μου, ἀδὸ-

λως καὶ εἰλικρινῶς, ὅτι, ἐνῶς εὐρίσκομαι εἰς Νευπόρτ, εἰς οὐδένα θὰ εἴπω ποῖον εἶναι τὸ πλοῖον τοῦτο, ἐκτὸς ἂν ὁ ἴδιος με διατάξῃτε τὸ ἐναντίον. Ἰπὸσχομαι προσέτι...

— Ὅχι, τίποτε περισσότερον δὲν θέλω. Εἰς τὰς ὑποσχέσεις του πρέπει τις νὰ ἦναι πάντοτε φεδωλός. Διότι δυνατόν νὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν νὰ ἦναι ὠρελιμον μὲν εἰς σέ, ἀβλαβὲς δὲ εἰς ἐμέ, τὸ νὰ μὴ ἦται δεδεμένος δι' ὄρκου. Μετὰ μίαν ὥραν εἶσαι εἰς τὴν ξηράν. Ἡ ἀναβολὴ δ' αὕτη εἶναι ἀναγκαῖα ὅπως ἀναγνώστῃ τὸν κανονισμόν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπογράψῃ αὐτόν. — Ῥοδερίκε! προσέθετο κρούσας αὐτοῖς τὸ σινικὸν κρόταλον. Ῥοδερίκε, ἔλα παιδί μου.

Καὶ τὸ αὐτὸ ζωηρὸν καὶ ἀνθηρὸν παιδίον ἔσπευσεν εἰς τὸν θάλαμον, ὡς τὴν πρώτην φορὰν.

— Ῥοδερίκε, ἐξηκολούθησεν ὁ Πειρατὴς, ἰδοὺ ὁ ὑπὸπλοίαρχός μου καὶ ἐπομένως ὁ ἀξιώματικὸς καὶ ὁ φίλος μου. Θέλεις νὰ πάρῃς τι, κύριε Οὐίλντερ; Δὲν ὑπάρχει τι τὸ ὁποῖον ὁ Ῥοδερίκος νὰ μὴ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ προμηθεύσῃ.

— Σὰς εὐχριστῶ, τίποτε δὲν θέλω.

— Τότε λῖβε τὸν κόπον νὰ τὸν ἀκολουθήσῃς κάτω καὶ θὰ σοὶ δώσῃ τὸν κώδικα ἡμῶν. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας τελειόσεις τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τότε σὲ μεταβλέπω. Φώτισε τὴν κλίμακα καλῶς, Ῥοδερίκε — ἂν καὶ ἡξεύρῃς νὰ καταβαῖναι καὶ ἄνευ κλίμακος κύριε Οὐίλντερ, διότι, ἄλλως, δὲν θὰ ἐλάμβανα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σὲ βλέπω ἤδη.

Καὶ τοῦτο λέγων ὁ Πειρατὴς ἐμειδία εὐαρέστως τὴν αὐτὴν ὁμῶς εὐχαρίστησιν δὲν ἡσθάνθη καὶ ὁ Οὐίλντερ· διότι ἀνελογίσθη τὴν ἀμύχανον θέσιν εἰς ἣν ὁ φίλος του τὸν εἶχεν ἀφήσει ἐν τῷ πύργῳ· διὸ πολὺ ἀπέχων τοῦ ν' ἀποκριθῇ εἰς τὸ μείδιμα ἐκεῖνο ἀπ' ἐναντίας ἐφάνη αἴφνης συνοφρωθεὶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ὁδηγόν του εὐρισκόμενον ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς κλίμακος. Τὸ κίνημα τοῦτο παρατηρήσας ὁ πλοίαρχος προσέβη καθ' ἐν βῆμα καὶ διὰ τόνου μεστοῦ χάριτος καὶ σοβαρότητος εἶπε.

— Κύριε Οὐίλντερ, χρεωστῶ νὰ σὲ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὸν ὀλίγον ἱπποτικὸν τρόπον καθ' ὃν ἀπεχωρίσθημεν εἰς τὸν λόφον. Ἄν καὶ σὲ ἐθεώρουν ἐδικόν μου, δὲν ἤμην μολοντοῦτο καὶ ὑπερβεβαιοὺς περὶ τῆς εὐτυχίας μου· εὐκόλως δὲ ἐννοεῖται πόσον ἀναγκαῖον ἦτο εἰς ἐμέ εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρισκόμενον τὸ νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἀποκτινείας σας.

Ὁ Οὐίλντερ ἐπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ἀπεκρίθη μετ' ἡθους ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαλειφθῇ πᾶν ἔχνος ὀργῆς ἢ δυσαρσεχείας.

— Δὲν εἶναι βεβαίως πολὺ εὐάρεστον πρᾶγμα τὸ νὰ εὐρεθῇ τις οὕτω φυλακισμένος. Συναισθάνομαι ὁμῶς τὴν εὐθύτητα τῆς δικαιολογίας σας, καθότι καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ ἤθελα πράξαι εὐρεθεὶς εἰς τὴν θέσιν σας, ἂν εἶχα τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματός σας.

— Πολὺ ἀνάξιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἦναι ὁ

ἂ ἐπὶ τοῦ ἐκείνου ὅστις ἀλλάξει σίτον εἰς τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα ἀφοῦ ὅλοι οἱ μῦς ἐγκαταλείπουν τὸν μύλον του, ἐπέλεξε φαεινῶς ὁ Πειρατής· ὁ δὲ Οὐτίλδερ μαιδιῶν κατήλθε τὴν κλίμακα καὶ ἀκολουθήσας τὸν παῖδα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ πλοίου, ἀφῆκεν οὕτω τὸν νέον του κύριον καὶ ἀρχηγὸν μόνον διακάτοχον τοῦ πολυτελοῦς ἐκείνου θαλάμου. (ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ.

(Συνέχεια ἴδε φυλ. 61.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς

Στερεᾶς Ἑλλάδος.

§. πρῶτος.

Περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν Βοιωτῶν.

Ἡ Βοιωτία ἡ κεντρικὴ αὐτῆς χώρα, ὑπῆρξε παλαιότερον τὸ θέατρον τῶν περισσοτέρων μαχῶν τῆς ἑλλάδος, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἐπαμινώνδας ἐπωνόμαζεν αὐτὴν « Ὀρχήστραν Ἀρεῶς » ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ἰτάνου.

Οἱ Βοιωτοὶ ὥς καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔμενον ἐπὶ αἰῶνας ἴσως εἰς ἀγρίαν κατάστασιν, πρῶτος δὲ ὅστις ἤνωσεν αὐτοὺς ὑπὸ μίαν διοίκησιν ὑπῆρξεν ὁ φοῖνιξ ἢ ὁ Αἰγύπτιος Κρόμος, ὅστις ἔμοιγε μὲ τὰ γράμματα τὰ ὅποια ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐδίδαξε καὶ βάσεις στερεωτέρας θρησκείας καὶ ἠθικῆς, γεωργίας, μουσικῆς, ποιήσεως καὶ τεχνῶν τινων καὶ ὅστις ἐπολίτισεν αὐτοὺς πολὺ πρότερον ἢ οἱ ἄλλοι κατακτεταὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Ἑλλάδος, συστήσας πολίτευμα ἐπιτηδευτάτων συμβιβάζον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου μὲ τὰ δικαιώματα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῶν τεχνῶν διδάξας σπουδαιότερον τὴν ἐμπορίαν ἥτις ἐπλούτισεν ἀκολουθῶς τὸν λαὸν καὶ τὴν ἀμπελοφυτείαν ἥτις πρῶτον ἐνταῦθα εἰσῆλθον

Μετὰ τὸν Κρόμον ἐβασίλευσαν εἰς Βοιωτίαν διάφοροι βασιλεῖς· οἵτινες διαίρεσαν τοὺς πολίτας ὥς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τρεῖς κλάσεις τῶν πολιτῶν, τῶν μετοίκων καὶ τῶν δούλων καὶ οἵτινες ἐπεξέτεινον τὴν παιδείαν, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας καὶ ἐξευγένισαν τοὺς κατοίκους, ἐπὶ δὲ τοῦ Ξίνθου τελευταίου τῶν βασιλέων τῆς, ἐκνήρυχθη ἡ δημοκρατία ἥτις διήρκεσε μέχρι τῆς ὑποδουλώσεώς των.

Αἱ Θῆβαι, μία τῶν ἀξιολογωτέρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων, ἦτον ἡ πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας. Εἰς ταύτην αἱ λοιπαὶ πόλεις ἔστειλλον πρέσβεις διὰ

τὴν σύνοδον τὴν συγκροτούμενην κατ' ἔτος, ἥτις ἀπεφάσιζε περὶ ὧν τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἔθνους, αἱ ὅποιαι καθυπεβάλλοντο προηγουμένως εἰς τὴν εἰσήγησιν τεσσάρων συμβουλίων, τὰ ὅποια ἐπιστάτουν εἰς τὴν διανομὴν τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῆς νεολαίας καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας. Εἰς τὴν σύνοδον προέδρευον ἔνδεκα ἀρχηγοὶ κατ' ἔτος, Βοιωτάρχαι καλούμενοι, οἵτινες εἶχον μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὰς διασκέψεις καὶ ἀποφάσεις τῆς συνόδου καὶ οἵτινες ἐδιοίκουν καὶ τὸν στρατὸν, ἐπειδὴ δὲ οἱ Βοιωτάρχαι οὗτοι ἐξελέγοντο μεταξὺ τῶν σοφωτέρων, ἠθικωτέρων καὶ πλουσιωτέρων πολιτῶν καὶ ἔνεκιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἦσαν ἐπικίνδυνοι, οἱ Νομοθέται εἶχον ἀποφασίσει δι' ἅμα ἔλθῃ τὸ ἔτος τῆς Βοιωταρχίας αὐτῶν ὥφειλον ἐπὶ ποινῇ θανάτου νὰ παραιτῶνται τῆς θέσεως ταύτης αἰκειοθελῶς.

Εἰς Θῆβας ὑπῆρχον διάφορα διδασκῆρια μεγάλα, ὡς τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ στάδιον τοῦ Ἡρακλέους, τὸ θέατρον, τὸ γυμνάσιον, τὸ στάδιον καὶ τὸ ἡρώον τοῦ Ἰολάου πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Προικίδων, εἰς τὰ ὅποια ἐφοῖτα ἡ νεολαία ἵνα διδασθῇ νὰ γίνηται ἀνδρεία κατὰ τὸ σῶμα διὰ τῶν διαφόρων γυμνάσεων καὶ ἠνάρετος τὴν ψυχὴν διὰ τῶν μαθημάτων τὰ ὅποια οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι τῶν Θηβῶν ἐνόμιζον ἀναγκαῖα. Στοά τις μεγαλοπρεπεστάτη εἰς ἣν συναθροίζοντο οἱ πολῖται διὰ νὰ ποιῶσι λόγον περὶ μουσικῆς καὶ ποιήσεως ἐνώπιον τῶν νέων, οἵτινες σωτηριώδεις συμβουλὰς ἤκουσαν πολλάκις καὶ ἵπποδρόμιον εἰς τὸ ὅποιον ἐδίδασκοντο οἱ ἵππικοὶ ἀγῶνες.

Οἱ Βοιωτοὶ ἠθισθέντες ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς των εἰς σταθερὰν καὶ διαρκῆ διοίκησιν, κατεστάθησαν ἀνδρεῖοι καὶ γενναῖοι πολεμισταί, μὴ φοβούμενοι νὰ πολεμῶσι καὶ μὲ τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτοὺς τοὺς ὁποίους πολλάκις ἐνίκησαν, κατηγόρουνται ὁμῶς ἀπὸ τινος συγγραφέως ὡς δόλιοι, ἀλαζόνες, ἄδικοι, νωθροὶ καὶ εὐήθεις, ἄλλοι ὁμῶς λέγουσιν ὅτι ἦσαν καὶ πιστοὶ, καὶ δίκαιοι, καὶ ἀγαθοὶ καὶ φιλόξενοι. Ὁ δὲ Δικαίταρχος λέγει· « οἱ δὲ ἐνοικούντες εἰς Τάναγραν ταῖς μὲν οἰσίαις λαμπούσι, ταῖς δὲ βίοις λιτοί, πάντες γεωργοὶ οὐκ ἐργάται, δικαιοσύνην, πίστιν, ξενίαν, ἀγαθοὶ διαφυλάττει· τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς στεichoπλανήταις τῶν ἀποδημητικῶν, ἀφ' ὧν ἔχουσιν, ἀπαρχόμενοί τε καὶ ἐλευθέρως μεταδιδόντες· ἀλλότριον πάσης ἀδίκου πλεονεξίας· καὶ ἐνδιατρίψει δὲ ξένοις ἀσφαλεστάτη πόλις τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν· ἀπεστι γὰρ αὐθέκαστος τις καὶ παρὰύστηρος μισοπονηρία, διὰ τὴν τῶν κατοικούντων αὐτάρκειάν τε καὶ φιλεργίαν· προσπαθείαν γὰρ πρὸς τι γένος ἀκρασίας ἥμιστα ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατενόησα, δι' ἣν ὡσεπιτοπλὺ τὰ μέγιστα γίνεται ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀδικήματα· οὗ γὰρ βίος ἐστὶν ἱκανὸς, προσπάθεια πρὸς κέρδος οὐ φέεται, χαλεπὸν παρὰ τούτοις ἐγγίνεσθαι πονηρίαν. » καὶ δὲ πόλις τῶν Ἑλλήνων οἰκία Θηβῶν ἐστὶ, μεταβο-